

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

7 март 2013 година *

„Директива 2001/29/ЕО — Член 3, параграф 1 — Излъчване от трето лице чрез интернет на предаванията на регистрирани като търговци телевизионни оператори — „Live streaming“ — Публично разгласяване“

По дело C-607/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Обединеното кралство) с акт от 17 ноември 2011 г., постъпил в Съда на 28 ноември 2011 г., в рамките на производство по дело

ITV Broadcasting Ltd,

ITV 2 Ltd,

ITV Digital Channels Ltd,

Channel 4 Television Corporation,

4 Ventures Ltd,

Channel 5 Broadcasting Ltd,

ITV Studios Ltd

срещу

TVCatchup Ltd,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н L. Bay Larsen, председател на състав, г-н K. Lenaerts, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия в четвърти състав, г-н J. Malenovský (докладчик), г-н U. Lohmus и г-н M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-н K. Malasek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 ноември 2012 г.,

* Език на производството: английски.

като има предвид становищата, представени:

- за ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd и ITV Studios Ltd, от г-н J. Mellor, QC, г-жа J. Bowhill, barrister, както и от г-н P. Stevens и г-н J. Vertes, solicitors,
- за TVCatchup Ltd, от L. Gilmore, solicitor, и г-н M. Howe, QC,
- за правителството на Обединеното кралство, от г-н S. Ossowski и г-н L. Christie, в качеството на представители, подпомагани от г-жа C. May, barrister,
- за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-н M. Perrot, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-жа M. Russo, avvocato dello Stato,
- за полското правителство, от г-н M. Szpunar и г-н B. Majczyna, в качеството на представители,
- за португалското правителство, от г-н L. Inez Fernandes и г-н N. Conde, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-жа J. Samnadda и г-н F. Wilman, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd и ITV Studios Ltd, от една страна, и TVCatchup Ltd (наричано по-нататък „TVC“), от друга страна, относно излъчването от последното чрез интернет и почти в реално време на телевизионните предавания, излъчвани от ищците по главното производство.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображения 23 и 27 от Директива 2001/29/ЕО гласят:

„(23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на [публично разгласяване]. [Това] право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща [разгласяване] на публика[...], която не присъства на мястото, откъдето [то] произхожда [...]. Това право следва да обхваща всяко такова предаване или препредаване на произведение на публиката по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Това право не обхваща други действия.

[...]

(27) Самото предоставяне на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, не представлява само по себе си разгласяване по смисъла на настоящата директива“.

4 Съгласно член 3 от посочената директива, озаглавен „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти“:

„1. Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки [да] може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

[...]

3. Правата, посочени в параграфи 1 и 2, не се изчерпват чрез акт на публично разгласяване или предоставяне на публично разположение, както е определено в настоящия член“.

5 Съгласно член 2 от Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване (ОВ L 248, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134):

„Държавите членки предоставят на автора изключително право да разрешава публичното [разгласяване] чрез спътник на защитените от авторско право произведения [...]“.

6 Член 8, параграф 1 от тази директива гласи:

„Държавите членки [следят] при кабелното препредаване на тяхна територия на програми от други държави членки да се [зачита приложимото] авторско[...] право и сродни права и препредаването да се извършва на основата на индивидуални или колективни договори между [носителите] на авторско право [и] сродни права и кабелни[те] оператори“.

Английското право

- 7 Член 20 от Закона за авторското право моделите и патентите (Copyright, Designs and Patents Act 1988) в редакцията му, приложима към фактите по главното производство, озаглавен „Нарушаване на авторско право чрез публично разгласяване“, предвижда:
- „1. Публично разгласяване е акт, който се ограничава по силата на авторското право върху
- a) литературно, драматично, музикално или художествено произведение;
  - b) звукозапис или филм; или
  - c) излъчвано произведение.
2. Настоящата част се отнася до публичното разгласяване посредством електронно излъчване, което разгласяване, във връзка с произведение, включва
- a) излъчването на произведението;
  - b) предоставяне на произведението на разположение на обществеността посредством електронно излъчване по такъв начин, че лицата да могат да получат достъп до него на място и по време, които всяко от тях индивидуално е избрало“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 8 Ищците в главното производство са регистрирани като търговци телевизионни оператори, които съгласно националното право са носители на авторско право върху своите телевизионни предавания и върху филмите и другите елементи, включени в предаванията им. Те се финансират с рекламите, излъчвани по време на предаванията.
- 9 TVC предоставя по интернет услуги за излъчване на телевизионни предавания. Тези услуги позволяват на потребителите да приемат по интернет „на живо“ потоци от безплатни телевизионни предавания, включително излъчваните от ищците в главното производство телевизионни предавания.
- 10 TVC се уверява, че потребителите на услугите получават достъп само до телевизия, която вече имат право на законно основание да гледат в Обединеното кралство по силата на своя телевизионен абонамент. По този начин условията, с които потребителите трябва да се съгласят, включват наличие на валиден телевизионен абонамент и ограничение за ползване на услугата на TVC в Обединеното кралство. Уебсайтът на TVC се поддържа с оборудване, което позволява да идентифицира мястото, на което се намира потребителят, и да се откаже достъп, когато не са изпълнени предвидените за потребителите условия.
- 11 Предоставяните от TVC услуги се финансират с реклама. Става въпрос за аудио-визуална реклама, която е представяна, преди да е възможно да се гледа видеопотокът на съответната програма. Вече включените се в първоначалните предавания реклами се запазват непроменени и се излъчват на потребителя като част от потока. На екрана на компютъра или на съответното устройство на потребителя се появяват и „in-skin“ реклами.
- 12 Сървърите, използвани от TVC в рамките на неговата дейност, се разпределят в четири групи, а именно сървъри за приемане, сървъри за кодиране, сървъри източник и периферни сървъри.

- 13 Използваните от TVC постъпващи сигнали са обикновени, наземни и сателитни, сигнали за аудио-визуално излъчване, изпращани от ищците в главното производство. Сигналите са приемани с антена и са предавани на сървърите за приемане, които извличат индивидуални видеопотоци от приетия сигнал, без да ги изменят. Сървърите за кодиране преобразуват сигнала в различен формат. След това сървърите източник подготвя видеопотоци, за да бъдат изпратени по интернет в различни формати. От този момент нататък предлаганите от TVC канали се обработват само ако поне един абонат е направил заявка за излъчването им. При липса на заявка за даден канал сигналът не се предава.
- 14 Периферните сървъри са свързани с компютъра или мобилния телефон на потребителя посредством интернет. Когато периферен сървър получи заявка от потребител за даден канал, този сървър се свързва със сървъра източник, който излъчва канала, освен ако въпросният канал вече не се излъчва от периферния сървър към друг потребител. Софтуерът на периферния сървър създава отделен поток за всеки потребител, направил заявка за излъчване на даден канал. По този начин се отправя индивидуален пакет от данни към всеки индивидуален потребител, а не към група от потребители.
- 15 Изпращаните от периферните сървъри потоци могат да бъдат в различни формати. Използваните формати са потоците Adobe Flash, за компютри, HTTP, за мобилни апарати на Apple, както и RTSP, за мобилни телефони Android и Blackberry.
- 16 Ищците в главното производство предявяват иск срещу TVC пред High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) за нарушение на авторските им права върху техните предавания и филми, по-специално вследствие на публично разгласяване, забранено от член 20 от Закона за авторското право моделите и патентите от 1988 г. в редакцията му, приложима към фактите по главното производство, и от член 3, параграф 1, от Директива 2001/29/ЕО.
- 17 Според запитващата юрисдикция Решение от 7 декември 2006 г. по дело SGAE (C-306/05, Recueil, стр. I-11519) и Решение от 13 октомври 2011 г. по дело Airfield и Canal Digitaal (C-431/09 и C-432/09, Сборник, стр. I-9363) не позволяват да се определи ясно дали организация като TVC извършва „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО, когато с ясното съзнание за последиците от действията си и с цел да привлече зрители за своите собствени излъчвания и реклами излъчва телевизионни предавания по интернет към потребители, които имат правото на достъп до първоначално излъчвания сигнал посредством своите собствени телевизионни апарати или своите собствени преносими компютри в дома си.
- 18 При тези обстоятелства High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) решава да спре производството и да отправи до Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Авторите имат ли право да разрешават или забраняват „публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път“ в съответствие с член 3, параграф 1 от Директива [2001/29], включително когато:
- са разрешили включването на произведенията им в предавания, излъчвани по наземна безплатна телевизия, която се приема или на цялата територия на дадена държава членка, или в определена географска зона от държавата членка;
  - трето лице (тоест организация, различна от първоначалния радиотелевизионен оператор) предоставя услуга, при която индивидуални абонати в съответната зона на приемане на предаването, които могат на законно основание да приемат сигнала на телевизионен приемник в домовете си, могат да се регистрират на сървъра на третото лице и да приемат предаването посредством интернет?

- 2) Има ли значение за отговора на предходния въпрос обстоятелството, че:
- а) сървърът на третото лице позволява само връзка „един към един“ за всеки абонат, при което индивидуалният абонат установява собствена интернет връзка със сървъра и всеки пакет от данни, изпратен от сървъра по интернет, е предназначен само за един индивидуален абонат?
  - б) предоставяната от третото лице услуга се финансира с реклами под формата на „pre-roll“ реклама или реклама преди видеото (тоест реклама, излъчвана в периода след регистриране на абоната на сървъра, но преди той да започне да приема предаването) или „in-skin“ реклама (тоест реклама в прозореца на видеософтуера, който възпроизвежда предаването на екрана на устройството на абоната, но извън картината на предаването), но включените в предаването първоначални реклами са представени на абоната на мястото, определено от оператора?
  - в) опосредяващата организация:
    - i) предоставя услуга, алтернативна на тази на първоначалния оператор, като по този начин се намира в пряка конкуренция с последния по отношение на броя зрители, или
    - ii) се намира в пряка конкуренция с първоначалния оператор по отношение на печалбите от реклама?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос и втория въпрос, буква а)

- 19 С първия и втория си въпрос, буква а) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва се тълкува в смисъл, че обхваща препредаване на включени в наземно телевизионно излъчване произведения,
- което е извършвано от организация, различна от първоначалния оператор,
  - посредством интернет връзка на разположение на абонатите на тази организация, които могат да приемат това препредаване, като се свържат с нейния сървър,
  - като се има предвид, че тези абонати се намират в зоната на приемане на посоченото наземно телевизионно излъчване и могат на законно основание да приемат сигнала му на телевизионен приемник.
- 20 В това отношение трябва най-напред да се отбележи, че Директива 2001/29 има за основна цел да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите, като им позволи да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, по-специално в случаите на публично разгласяване. Следователно понятието за публично разгласяване трябва да се разбира в широк смисъл, както впрочем е изрично посочено в съображение 23 от тази директива (Решение по дело SGAE, посочено по-горе, точка 36, както и Решение от 4 октомври 2011 г. по дело Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, Сборник, стр. I-9083, точка 186).

- 21 На първо място, следва да се определи съдържанието на понятието „разгласяване“ и да се отговори на въпроса дали разглежданата в главното производство дейност попада в неговия обхват.
- 22 В това отношение следва да се припомни че в Директива 2001/29 не се съдържа изчерпателно определение на понятието „разгласяване“. Ето защо следва да се уточнят смисълът и обхватът на това понятие по отношение на контекста, в който то се вписва, както и с оглед на целта, посочена в точка 20 от настоящото решение.
- 23 От съображение 23 от Директива 2001/29 обаче следва по-специално, че правото на автора на публично разгласяване обхваща всяко предаване или препредаване на произведение на публика, която не присъства на мястото, откъдето то произхожда, по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Освен това от член 3, параграф 3 от тази директива следва, че разрешението за включване на защитени произведения в публично разгласяване не води до изчерпване на правото да се разрешат или забранят други публични разгласявания на същите произведения.
- 24 Следователно, като е уредил случаите, в които дадено произведение е предмет на многократно използване, законодателят на Съюза е имал предвид, че за всяко предаване или препредаване на произведение, при което се използва специфичен технически способ, авторът на съответното произведение трябва да даде по принцип индивидуално разрешение.
- 25 Впрочем тези изводи се подкрепят от членове 2 и 8 от Директива 93/83, които изискват ново разрешение за едновременно препредаване, което е непроменено и цялостно, чрез сателит или кабел на първоначално излъчване на телевизионни или радиопредавания, съдържащи защитени произведения, въпреки че тези предавания вече могат да бъдат приемани в зоната на разпространение с други технически способи, като радиовълни от наземни мрежи.
- 26 Като се има предвид, че предоставянето на произведения на разположение чрез препредаване по интернет на наземно телевизионно излъчване се извършва по специфичен технически способ, който е различен от първоначалното разгласяване, това предоставяне на разположение трябва да се счита за „разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 на Директива 2001/29. Следователно за подобно препредаване не може да не се прилага изискването за получаване на разрешение от авторите на препредаваните произведения, когато те се разгласяват публично.
- 27 Посоченият извод не може да се опровергае с възражението на TVC, че предоставянето на произведения на разположение посредством интернет като извършеното по главното производство представлява обикновен технически способ, за да се гарантира или подобри приемането на наземното телевизионно излъчване в зоната на разпространение.
- 28 Несъмнено от практиката на Съда е видно, че обикновеният технически способ, за да се гарантира или подобри приемането на първоначалното предаване в неговата зона на разпространение, не представлява „разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 на Директива 2001/29 (вж. в този смисъл Решение по дело Football Association Premier League и др., посочено по-горе, точка 194 и Решение по дело Airfield и Canal Digitaal, посочено по-горе, точки 74 и 79).
- 29 По този начин използването на подобен технически способ трябва да се ограничи до поддържане или подобряване на качеството на приемане на вече съществуващо излъчване и не може да служи за предаване, различно от последното.
- 30 По настоящото дело обаче дейността на TVC се състои в излъчване на разглежданите защитени произведения, което е различно от извършването от посочения телевизионен оператор. Целта на дейността на TVC изобщо не е да се поддържа или подобрява качеството на приемането на

извършването от посочения оператор излъчване. При тези обстоятелства посочената дейност не може да се счита за обикновен технически способ в посочения в точка 28 от настоящото решение смисъл.

- 31 На второ място, за да попада посочената дейност в обхвата на понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, защитените произведения трябва също така действително да са разгласявани „публично“.
- 32 В това отношение от практиката на Съда е видно, че понятието за публично разгласяване по смисъла на посочената разпоредба се отнася до неопределен брой потенциални адресати и впрочем предполага наличие на доста голям брой лица (вж. в този смисъл Решение по дело SGAE, посочено по-горе, точки 37 и 38 и цитираната съдебна практика).
- 33 Що се отнася по-специално до последния критерий, следва да се има предвид кумулативното действие, произтичащо от предоставянето на произведения на разположение на потенциални адресати. В това отношение по-специално е необходимо да се знае колко лица имат достъп до същото произведение паралелно и последователно (Решение по дело SGAE посочено по-горе, точка 39).
- 34 При тези обстоятелства е без значение дали потенциалните адресати имат достъп до произведения, разгласени посредством връзка „един към един“. Всъщност тази техника не е пречка голям брой лица да имат паралелно достъп до същото произведение.
- 35 В случая следва да се отбележи, че препредаването на разглежданите в главното производство произведения по интернет е насочено към всички лица, които пребивават в Обединеното кралство, разполагат с интернет връзка и твърдят, че притежават телевизионен абонамент в тази държава. Тези лица могат паралелно да имат достъп до защитени произведения в рамките на „live streaming“ на телевизионни предавания по интернет.
- 36 По този начин посоченото препредаване е насочено към неопределен брой потенциални адресати и предполага наличие на голям брой лица. Ето защо следва да се приеме, че посредством въпросното препредаване защитените произведения действително са разгласявани на „публично“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.
- 37 TVC твърди обаче, че разглежданото в главното производство препредаване не отговаря на условието за нова публика, което е необходимо по смисъла на Решение по дело SGAE, посочено по-горе (точка 40), Решение по дело Football Association Premier League и др., посочено по-горе (точка 197), както и Решение по дело Airfield и Canal Digitaal, посочено по-горе (точка 72). Всъщност адресатите на извършването от TVC препредаване имали правото да следят излъчването предаване със същото съдържание посредством своите телевизионни апарати.
- 38 В това отношение следва да се отбележи, че случаите, разглеждани в делата, по които са постановени посочените решения, се различават съществено от разглеждания в главното производство случай. Всъщност в посочените дела Съдът е разгледал случаи, при които чрез съзнателната си намеса оператор е направил възможен достъпът до аудио-визуално излъчване, съдържащо защитени произведения, на нова публика, която не е взета предвид от съответните автори, когато са дали разрешение за въпросното аудио-визуално излъчване.
- 39 За разлика от това настоящият случай в главното производство се отнася до излъчвания на произведения, включени в наземно излъчване, и до предоставянето на разположение на същите произведения по интернет. Както следва от точки 24—26 от настоящото решение, за всяко от тези две излъчвания трябва да се получи индивидуално и отделно разрешение от съответните автори, като се има предвид, че всяко от тях се извършва при специфични технически условия в резултат от различен способ за предаване на защитените произведения и всяко от тях е

насочено към публика. При тези обстоятелства не следва да се разглежда по-нататък условието за наличие на нова публика, което е релевантно само в случаите, по които Съдът се е произнесъл с посочените по-горе решения по дела SGAE, Football Association Premier League и др., както Airfield и Canal Digitaal.

40 Предвид всичко изложено по-горе на първия въпрос и на втория въпрос, буква а) следва да се отговори, че понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва се тълкува в смисъл, че обхваща препредаване на включени в наземно телевизионно излъчване произведения,

— което е извършвано от организация, различна от първоначалния оператор,

— посредством интернет връзка на разположение на абонатите на тази организация, които могат да приемат това препредаване, като се свържат с нейния сървър,

— въпреки че тези абонати се намират в зоната на приемане на посоченото наземно телевизионно излъчване и могат на законно основание да приемат сигнала му на телевизионен приемник.

По втория въпрос, буква б)

41 С втория си въпрос, буква б) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали отговорът на първия въпрос зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е финансирано с реклама и по този начин има доходоносен характер.

42 В това отношение Съдът несъмнено е посочил, че доходоносният характер на дадено „разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 има своето значение (Решение по дело Football Association Premier League и др., посочено по-горе, точка 204). Съдът е приел обаче, че подобен доходоносен характер не представлява непременно необходимо условие, което да е определящо за самото наличие на публично разгласяване (вж. в този смисъл Решение по дело SGAE, посочено по-горе, точка 44).

43 По този начин доходоносният характер не е определящ за квалифицирането като „разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 на препредаване като разглежданото в главното производство.

44 Ето защо на втория въпрос, буква б) следва да се отговори, че отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е финансирано с реклама и по този начин има доходоносен характер.

По втория въпрос, буква в)

45 С втория си въпрос, буква в) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали отговорът на първия въпрос зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е извършвано от организация, която се намира в пряка конкуренция с първоначалния оператор.

46 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че нито от Директива 2001/29, нито от практиката на Съда следва, че наличието на конкурентно отношение между организации, които извършват паралелни излъчвания на произведения, защитени с авторско право, или последователни препредавания на такива произведения, е относимо с оглед на квалифицирането на излъчване като „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

- 47 Следователно на втория въпрос, буква в) следва да се отговори в смисъл, че отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е извършвано от организация, която се намира в пряка конкуренция с първоначалния оператор.

По съдебните разноси

- 48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) **Понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва се тълкува в смисъл, че обхваща препредаване на включени в наземно телевизионно излъчване произведения,**
  - **което е извършвано от организация, различна от първоначалния оператор,**
  - **посредством интернет връзка на разположение на абонатите на тази организация, които могат да приемат това препредаване, като се свържат с нейния сървър,**
  - **въпреки че тези абонати се намират в зоната на приемане на посоченото наземно телевизионно излъчване и могат на законно основание да приемат сигнала му на телевизионен приемник.**
- 2) **Отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е финансирано с реклама и по този начин има доходноносен характер.**
- 3) **Отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е извършвано от организация, която се намира в пряка конкуренция с първоначалния оператор.**

Подписи